

Tilfælde. Det maa være klart, at de Vilkaar, hvorunder de gamle lever, er vidt forskellige, dels fordi deres personlige Forhold er saa forskellige, men ogsaa fordi de lever i forskellige Kommuner, hvor de økonomiske Betingelser er meget afvigende. Jeg tror derfor, at det eneste mulige, saaledes som den økonomiske Stilling er i Øjeblikket, er at give Kommunalbestyrelsen et videre Skøn end det, den har efter den nuværende Lov. Det er ikke rigtigt, naar nogle mener, at Kommunalbestyrelserne nu ikke har noget Skøn, de har det paa flere Omraader, og vi ønsker dette Skøn udvidet.

Vi er, som sagt, villige til i det kommende Udvalg at forhandle om Løsningen af dette Spørgsmaal; om det skal være paa det ene eller det andet Grundlag, er mindre væsentligt. Vi mener blot, at Samfundet skylder at indføre Ændringer, der kan bevirke, at de daarligst stillede gamle kan faa bedre Kaar end nu. De gamle er jo snart de eneste, der er saaledes stillede, at Kommunalbestyrelserne ikke kan hjælpe dem, hvor gerne de end vil. Overfor Folk, der er inde under Fattigvæsenet og Hjælpekasseloven, kan Myndighederne bestemme, hvor meget de skal have, de kan hæve Beløbet op til det nødvendige. Men det kan de ikke gøre overfor Aldersrentenyderne. Jeg kunde endda gaa saa vidt, at jeg kunde være med til en Ordning, der, uden at forrykke den økonomiske Helhed, fordelte Beløbet paa en anden Maade. Der er sikkert blandt dem, der nu faar Aldersrente, nogle, der kan undvære noget af det, de faar, men jeg ved ogsaa fra de forskellige Kommunalorganisationer, at der er mange af de daarligst stillede, som man nu ikke kan hjælpe i den Udstrækning, man gerne kunde ønske. Jeg kan tilsige mit Partis bedste Medvirkning til at faa dette Spørgsmaal løst paa en tilfredsstillende Maade.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Holger Larsen): Jeg tror ikke, jeg behøver at beskæftige mig med den højtærede Ministers Insinuation overfor mig med Hensyn til Statistisk Departement. Jeg tror at have berigtiget det, saaledes som det skulde forstaaes. Naar den højtærede Minister siger, at det vil koste 7½ Mill. Kr. med Hensyn til de 25 pCt.s Forhøjelse, er der al Grund til at tro, at han har spurgt fejl. Vort Forslag gaar, sammenlignet med den gældende Lov med de Fortolkninger, der i Øjeblikket er, kun ud paa at inddrage nogle enligst stillede Personer, der ikke har været gift, og selv om man sætter deres Tal til 10 pCt., bliver det kun

6 000, og det hele, det kan dreje sig om, bliver da 750 000 Kr., det kan umuligt komme op paa 7½ Mill. Kr. Og saa vilde man endda have taget samtlige enligst stillede, der ikke er gift, med, men det er jo ikke Meningen. Jeg tror, der er gjort en Fejl fra den højtærede Ministers Side eller andetsteds. Det drejer sig, som sagt, ikke om dem alle, men kun om dem, der lever under særlige Forhold.

Den højtærede Minister mente ikke, at man kan give den direkte Skatteskrue en Omgang endnu. Deri er jeg ikke enig. Den højtærede Minister henviser ganske vist til Københavns Kommune og til Borgmester Jensens Udtalelser. Men den højtærede Minister ved godt, at Borgmester Jensens Udtalelser havde som Baggrund et særligt Forhold, nemlig den nærliggende Frederiksberg Kommune. Indtægterne i disse to Kommuner er saa ulige fordelt, i Københavns Kommune 2 856 Kr. pr. Individ, i Frederiksberg Kommune derimod 3 553 Kr. pr. Individ. Dertil kommer, at de sociale Udgifter i København fordeler sig med 30,46 Kr. pr. Individ, medens de ude i Frederiksberg Kommune kun er 18,38 Kr. Altsaa, disse to Kommuner Forhold er meget ulige, og derfor fremkommer der visse Vanskeligheder for Københavns Kommune. Men de samme Vanskeligheder gør sig ikke paa nogen som helst Maade gældende, naar det drejer sig om Udskrivning af Statsskatter.

Den højtærede Indenrigsminister taler om, at Konjunkturerne er nedadgaaende. Det kan der være noget om, men alligevel ser man, hvorledes man rundt om paa vore Institutioner maa gaa til at forhøje Dagpenge, Plejepenge, de Penge, som skal bruges til Underholdsbidrag. Jeg har her et Budget for Nærumgaard's Børnehjem, og efter det viser det sig, at man har været nødt til paa Budgettet for 1924—25 at gaa op fra 2 Kr. 27 Ø. til 2 Kr. 53 Ø. om Dagen. Jeg nævner det som et Eksempel, for det kan jo ikke hjælpe, at man hænger sig fast i dette: Nedadgaaende Konjunkturer, naar det i Virkeligheden viser sig, at det er saa og saa dyrt at leve. Og det har i allerhøjeste Grad Tilslutning til de gamle, for de bruger alle deres Penge til at leve for.

Jeg beklager, at den ærede Ordfører for Venstre (Hedegaard) stillede sig saa afvisende. Alligevel opgiver jeg ikke Haabet, jeg tror stadig paa, at det lader sig gøre at komme til et Resultat. Jeg tror ogsaa, at det ærede Medlem har ganske Uret, hvis han mener, at der ude i Befolk-